

LA CREACIÓ A LA CELEBRACIÓ DOMINICAL

La celebració dominical és un moment privilegiat per a la lloança i l'acció de gràcies a Déu Creador i Pare de tots, l'hora de reconèixer els danys que provoca el nostre estil de vida en la creació i de trobar en l'eucaristia la força necessària per abordar els canvis necessaris.

Per ajudar-vos a fer més presents aquests aspectes durant els diumenges del Temps de la Creació us oferim alguns elements (monicions, reflexions a partir de les lectures, pregàries...) que us poden ser d'utilitat a l'hora de preparar la celebració.

També podeu disposar del material "*Laudato si'* a la celebració dominical", que podeu lliurar als membres de la comunitat per tal que hi puguin aprofundir. <http://www.justiciaipau.org/ecoparroquies/laudato-si-a-les-celebracions-dominicals/>

La creació a la celebració dominical

Celebració del diumenge 23 durant l'any A

1r diumenge del Temps de la Creació

Monició:

Cada any entre l'1 de setembre, Jornada Mundial de Pregària per la Creació i el 4 d'octubre, festa de Sant Francesc d'Assís, autor del Càntic de les Criatures i patró dels ecologistes, tota la família cristiana s'uneix per celebrar el Temps de la Creació. Durant aquests dies els 2,2 bilions de cristians del món estem convidats a donar gràcies a Déu i a lloar-lo pels seus dons, a reflexionar sobre el nostre estil de vida, a demanar perdó per malmetre la seva creació i no saber compartir-la com a germans, i a participar en accions que ens ajudin a revertir aquesta situació. Sentim-nos units a tots ells en aquesta celebració dominical.

Invocació:

Vos, que sou el nostre Creador. Senyor, tingueu pietat

Vos, que sou el nostre Redemptor. Crist, tingueu pietat

Vos, que sou Font de Vida. Senyor, tingueu pietat

Lectura d'un fragment de l'encíclica *Laudato si'*

Si «els deserts exteriors es multipliquen en el món, perquè s'han estès els deserts interiors», la crisi ecològica és una crida a una profunda conversió interior. Però també hem de reconèixer que alguns cristians compromesos i orants, sota una excusa de realisme i pragmatisme, solen burlar-se de les preocupacions pel medi ambient. Altres són passius, no es decideixen a canviar els seus hàbits i esdevenen incoherents. Els fa falta llavors una conversió ecològica, que implica deixar brotar totes les conseqüències del seu trobament amb Jesucrist en les relacions amb el món que ens envolta. Viure la vocació de ser protectors de l'obra de Déu és part essencial d'una existència virtuosa, no consisteix en quelcom opcional ni en un aspecte secundari de l'experiència cristiana. (Ls' 217)

La creació a la celebració dominical

Homilia

Viure en un món global i plural com el nostre pot comportar perdre's en l'anonimat i en un mal entès "cadascú faci el que vulgui" que ens incapacita per defensar els més febles i per preservar el bé comú. Pertànyer a una Església molt gran pot comportar també trobar-se mancat d'escalf familiar i perdre el sentit de comunitat.

A l'Evangeli d'avui hi trobem una crida a ser comunitat de creients, responsables els uns dels altres. Jesús ens proposa la correcció fraterna perquè, per difícil que sigui, no podem desentendre'ns dels altres, és l'amor fratern el qui ho demana si volem ajudar-nos mútuament a ser més coherents amb la nostra fe. Una correcció fraterna que suposa el rebuig d'actituds de discriminació i de superioritat, perquè tots tenim mancances que necessiten correcció i aspectes que hauríem de millorar. Un procés que comença en la "intimitat" i que, si no aporta solució, cal que passi a ser "comunitari". Malauradament nosaltres acostumem a fer-ho al revés, primer esbombem les diferències, abans de cercar solucions, cerquem més aviat tenir raó que ajudar el germà a avançar.

En aquest primer diumenge del Temps de la Creació ens hauríem de preguntar com podem ajudar-nos tots els germans en Crist a viure la vocació de ser protectors de l'obra de Déu i deixar de pecar contra totes les persones a qui afecten els nostres residus, contra els que més pateixen el canvi climàtic a causa del nostre sobreconsum energètic, contra els que tenen condicions laborals injustes perquè nosaltres puguem disposar de productes a millor preu, contra les generacions futures que viuran en un món desolador i àrid a causa de la nostra societat consumista, contra les moltes criatures vives que configuren la xarxa de vida de la qual depenem i que Déu ens ha cridat a salvaguardar...

En Jesús trobarem sempre la força de l'amor que ens regenera a tots, individualment i eclesialment. Una profunda conversió interior i restar sempre oberts a fer passos endavant és el que el Senyor demana a tots els qui hem decidit participar en la dinàmica del Regne de Déu.

Pregària dels fidels

Déu Pare, creador de l'Univers, que estàs atent a cada criatura de la qual coneixes les necessitats. Amb gran confiança et presentem les nostres peticions en nom de tota la creació.

*Junts preguem: **Déu que estimes la vida, escolteu-nos!***

La creació a la celebració dominical

- Perquè les Esglésies i les comunitats eclesials sàpiguen respondre al signe dels temps que es manifesta en el crit de la natura, ferida per una humanitat incapaç de reconèixer la seva vocació de ser custodis de tot el que existeix, preguem:
- Perquè les organitzacions internacionals sàpiguen denunciar amb força l'explotació dels béns tan generosament oferts per la Mare Terra, per la qual tants germans i germanes viuen en la necessitat a causa del malbaratament i l'abús per part d'individus i nacions, preguem:
- Perquè en cada ciutadà creixi la consciència que qualsevol comportament irrespectuós cap al medi ambient porta danys a la convivència humana, soscant els fonaments de la pau, preguem:
- Per aquells que professen la fe en Déu d'acord a les seves tradicions religioses. Que promoguin una espiritualitat i una praxi coherent amb el reconeixement de la bondat de la creació, contribuint al creixement d'un món d'amor, de justícia i de pau, en el qual cada ésser viu amb la seva existència lloï el Creador, preguem:
- Per nosaltres que participem en aquesta Eucaristia i oferim a Déu els fruits de la terra i de la feina de l'home. Que ens faci disponibles per a respondre a la seva Paraula que ens crida a ser profetes d'una nova creació, realitzada en la Pasqua de Jesús, preguem:

Oh Déu misericordiós, donador de totes les coses bones, et beneïm per haver-nos donat la vida per compartir-la amb tantes altres criatures. A través d'elles i amb elles, et lloem i et demanem que continuïs vessant el teu Esperit en l'univers, i en ell manifestis la teva glòria.

T'ho demanem per Crist nostre Senyor. Amén.

Font: <https://ofminmaculada.org>

Oració

Senyor, Déu nostre, no aparteu la vostra mirada de l'Església. Il·lumineu el Papa Francisc, i els bisbes, per tal que siguin capaços de fomentar la conversió ecològica integral que el nostre món necessita. Allibereu-nos del poder absorbent dels poderosos del món. Feu-nos a tots comprensius i humans, oberts a la veritat dels altres, i honrats amb nosaltres mateixos. Que la força de l'Esperit ens ajudi a fer créixer sempre el vostre Regne. Amén.

La creació a la celebració dominical

Celebració del diumenge 24 durant l'any A

2n diumenge del Temps de la Creació

Monició:

Cada any el Temps de la Creació convida a tots els cristians a unir-se per pregar i actuar plegats al voltant d'un propòsit comú. Aquest any en què els efectes de la pandèmia mundial de COVID-19 ens han revelat la necessitat de sistemes més justos i sostenibles, demanem units un "**Jubileu per la Terra**": temps de descans per a la nostra maltractada terra i temps per a la restitució de les injustícies que s'han comés. Que aquesta eucaristia ens ajudi a retrobar la inspiració moral que acompanyava aquest "Any de gràcia del Senyor".

Invocació:

Vos, que sou el Creador de tot l'Univers. Senyor, tingueu pietat

Vos, que sou el nostre Mestre. Crist, tingueu pietat

Vos, que sou la nostra Força. Senyor, tingueu pietat

Lectura d'un fragment de l'encíclica *Laudato si'*

Tot i que «la maldat s'estenia sobre la faç de la terra» (Gn 6,5) i a Déu «li sabé greu d'haver creat l'home a la terra» (Gn 6,6), tanmateix, a través de Noè, que encara es conservava íntegre i just, va decidir obrir un camí de salvació. Així donà a la humanitat la possibilitat d'un nou començament. N'hi ha prou amb un home bo perquè hi hagi esperança! La tradició bíblica estableix clarament que aquesta rehabilitació implica el redescobriment i el respecte dels ritmes inscrits en la natura per la mà del Creador. Això es mostra, per exemple, en la llei del Sabbath. El setè dia, Déu va reposar de totes les seves obres. Déu ordenà a Israel que cada setè dia havia de celebrar-se com un dia de repòs, un Sabbath (cf. Gn 2,2-3; Ex 16,23; 20,10). D'altra banda, també s'instaurà un any sabàtic per a Israel i la seva terra: cada set anys (cf. Lv 25,1-4), es donava un complet descans a la terra, no se sembrava i sols es collia l'indispensable per a subsistir i brindar hospitalitat (cf. Lv 25,4-6). Finalment, passades set setmanes d'anys, és a dir, quaranta-nou anys, se celebrava el Jubileu, any de perdó universal i «d'alliberament per a tots els habitants» (Lv 25,10). El desenvolupament

La creació a la celebració dominical

d'aquesta legislació va mirar d'assegurar l'equilibri i l'equitat en les relacions de l'ésser humà amb els altres i amb la terra on vivia i treballava. Però al mateix temps era un reconeixement que el regal de la terra amb els seus fruits pertany a tot el poble. Aquells qui conreaven i custodiaven el territori havien de compartir-ne els fruits, especialment amb els pobres, les vídues, els orfes i els estrangers: «Quan segueu els sembrats, no arribeu fins a la partió del camp ni recolliu les espigolalles. I en la verema, igualment: no esgotimeu la vinya ni recolliu els grans que han caigut. Deixeu-ho per als pobres i els immigrants» (Lv 19,9-10). (Ls' 71)

Homilia

La qüestió del perdó, és una qüestió quantitativa? Sant Pere així ho devia pensar i per això va plantejar la seva famosa pregunta: Quantes vegades s'ha de perdonar? Ell segurament estava cofoi de poder demostrar la seva suposada generositat en avançar, com a resposta, una xifra simbòlicament perfecta. Jesús, però, canvia de registre i se situa per damunt d'aquest món en què tot s'enfoca en termes d'intercanvi comptable. L'univers de Déu és el de l'amor i, sols en la mesura que acceptem deixar-nos prendre per aquest univers, podrem tenir accés a la misericòrdia divina.

En la paràbola presentada per Jesús, ens sorprèn la incoherència entre el gran deute perdonat al deutor i la ridícula quantitat que aquest exigeix, amb mètodes violents, al seu company, sense ser capaços d'adonar-nos que és precisament aquesta la gran incoherència de les nostres societats benestants, incapaces de reconèixer el do de Déu que suposa tota la creació, apropiant-se el que és un bé de tots i capaces d'extorsionar, explotar i destruir per simple egoisme i cobdícia. El jubileu per la Terra que demana el Temps de la Creació d'enguany ens porta precisament, com en temps antics, a "la rehabilitació que implica el redescobriment i el respecte dels ritmes inscrits en la natura per la mà del Creador" i a "assegurar l'equilibri i l'equitat en les relacions de l'ésser humà amb els altres i amb la terra on viu i treballa."

La nostra actitud i la nostra manera de relacionar-nos amb els altres i amb tota la creació és el que ens judica. En últim terme, la nostra actitud és la que posa en evidència si hem entrat a viure il·luminats per la llum del Regne de Déu o si, al contrari, seguim vivint allunyats de l'univers de la gràcia i de la gratuïtat divines. Sols si acceptem entrar en aquest univers accedirem a la misericòrdia de Déu, Pare de tots.

La creació a la celebració dominical

Pregària del fidels

Esperit Creador, enmig de la pandèmia mundial de COVID-19, escolteu els nostres crits de compassió i ajudeu-nos a imaginar una forma de vida justa i sostenible, on tots tinguem suficient i tot pugui ser restaurat.

- Per tots els que professem la nostra fe en Déu Pare, Creador i Senyor de totes les coses. Que sapiguem respondre a la crida del nostre Creador que ens esperona a tenir cura de totes les seves criatures i a solidaritzar-nos amb tots els germans. Preguem
- Pels nostres fills, nets i totes les generacions futures. Que la nostra actitud responsable els proporcionï el regal d'una terra amb l'aigua, l'aire i el sòl nets; un planeta restaurat, saludable i ple de vida. Preguem
- Per tota la família humana. Que creixi en saviesa i coratge i sigui capaç de tractar tots els éssers vivents del planeta amb el respecte, la consideració i la reverència que els correspon com a criatures de Déu. Preguem
- Per tots els que compartim aquesta eucaristia. Que cadascun de nosaltres es converteixi en instrument del Creador per tenir cura del nostre planeta, que està en perill, i de tots els éssers vivents que l'habiten. Preguem

Doneu-nos, Senyor, el valor de celebrar un Sabbath per al nostre planeta. I mentre proclamem un Jubileu per la Terra, envieu el vostre Esperit Sant per renovar la faç de la terra.

Oració

Creador de vida, durant aquest Temps de la Creació, et demanem que ens concedeixis el valor de celebrar un Sabbath per al nostre planeta. Enforteix-nos amb la fe per confiar en la teva misericòrdia. Inspira la nostra creativitat per compartir el que se'ns ha donat. Ensenya'ns a estar satisfets amb el necessari. I mentre proclamem un Jubileu per la Terra, envia el teu Esperit Sant per renovar la faç de la creació.

La creació a la celebració dominical

Celebració del diumenge 25 durant l'any A

3r diumenge del Temps de la Creació

Monició:

L'evangeli d'avui acaba amb una frase de Jesús que trastoca tots els nostres esquemes: "Els darrers passaran a primers i els primers, a darrers". Escoltem les seves paraules i que aquesta eucaristia ens doni força perquè el Jubileu per la Terra d'aquest Temps de la Creació trastoqui tot el nostre món. És l'hora del descans de la terra de la constant explotació, per restaurar els ecosistemes i les persones. Renunciem al consum excessiu i al creixement econòmic constant a costa de la terra i dels pobres. Ja és hora que els que han consumit més restitueixin als que han patit més, ja és hora que els últims siguin els primers.

Invocació:

Déu omnipotent, present en tot l'univers i en la més petita de les vostres criatures. Senyor, tingueu pietat

Germà nostre, que vingúreu al món a rescatar els abandonats i oblidats d'aquesta terra que tant valen als vostres ulls. Crist, tingueu pietat

Esperit d'Amor, que ens empeny a lluita per la justícia, l'amor i la pau. Senyor, tingueu pietat

Lectura d'un fragment de l'encíclica *Laudato si'*

[El patriarca] Bartomeu va cridar l'atenció sobre les arrels ètiques i espirituals dels problemes ambientals, que ens inviten a trobar solucions no sols en la tècnica sinó en un canvi de l'ésser humà, perquè altrament afrontariem només els símptomes. Ens proposà de passar del consum al sacrifici, de l'avidesa a la generositat, del malbaratament a la capacitat de compartir, en una ascesi que «significa aprendre a donar, i no simplement renunciar. És una manera d'estimar, de passar de mica en mica del que jo vull al que necessita el món de Déu. És alliberament de la por, de l'avidesa, de la dependència». Els cristians, a

La creació a la celebració dominical

més, som cridats a «acceptar el món com a sagrament de comunió, com a manera de compartir amb Déu i amb el proïsme en una escala global. És la nostra humil convicció que el diví i l'humà es troben en el més petit detall contingut en els vestits sense costures de la creació de Déu, fins en el darrer gra de pols del nostre planeta». (Ls' 9)

Homilia

Troblem avui una paràbola que ens sorprèn perquè canvia les perspectives humanes a les quals estem acostumats. En la nostra lògica egoïsta, la del benefici per sobre de les persones, l'objectiu de l'amo és obtenir els màxims guanys, mal que sigui a costa dels treballadors; pagar algú per una feina que no ha fet no té sentit; hi ha qui té feina i salari i n'hi ha molts que no; no importa trepitjar els altres per aconseguir tenir més, encara que sigui per malbaratar-ho; no importen les immenses desigualtats, no importen els que no tenen ni el necessari per viure... Però Jesús ens parla de la lògica del món de Déu, la de la generositat, la que fa possible tenir cura de la creació i cobrir les necessitats de tots si som capaços de compartir.

Els personatges principals d'aquesta història no són els treballadors, aquests serveixen tan sols per posar en evidència el comportament sorprenent de l'amo de la vinya. La clau d'aquesta història cal trobar-la en aquesta frase: "Tens enveja perquè jo sóc bo?"

L'afirmació central de tot és que Déu, que és l'amo de la vinya, vol compartir el seu amor de manera gratuïta amb tothom. Hi ha persones que entenen l'aliança divina de manera deficient, en termes d'un acord salarial sense tenir present la part de do gratuït que l'aliança comporta. Altres sí que descobreixen encertadament que l'aliança divina és un regal gratuït que cal agrair sempre. Un agraïment que canvia la nostra perspectiva i ens fa "passar de mica en mica del que jo vull al que necessita el món de Déu".

La paràbola d'avui no va estar adreçada, segurament, als pecadors, la paràbola sotmet més aviat a prova els qui es consideren justos, els obliga a preguntar-se si estan contents i agraïts, sense reivindicar privilegis, i experimentar que en Jesús ha arribat per a tothom el temps excepcional d'«acceptar el món com a sagrament de comunió, com a manera de compartir amb Déu i amb el proïsme en una escala global».

La creació a la celebració dominical

Pregària del fidels

Preguem perquè l'Esperit del Creador ens ajudi a capgirar la nostra manera de viure i la nostra manera de pensar perquè realment "els últims passin a ser els primers":

- Pels homes i dones de la societat benestant. Que siguem capaços d'adoptar un nou estil de vida més auster i contemplatiu que preservi la nostra casa comuna i respecti als nostres germans. Preguem
- Pels homes i dones que han perdut l'esperança que el nostre planeta pugui sobreviure. Que el nostre estil de vida sobri, la nostra solidaritat amb els més vulnerables i el nostre respecte per la natura els ajudi a recobrar la confiança. Preguem
- Per les persones més vulnerables als abusos del mercat laboral. Que el seu patiment ens obri els ulls i ens porti a fer un consum més conscient, just i responsable. Preguem
- Per tots nosaltres que sovint ens deixem vèncer per la indiferència. Que siguem capaços d'adonar-nos que tots tenim un escèptic egoista dins nostre que ens vol immunitzar davant el patiment aliè i que ens vol fer creure que no som responsables de la misèria i el dolor dels nostres germans. Preguem

Doneu-nos, Senyor, el valor d'adoptar la vostra mirada envers tota la creació i la força del vostre amor per estimar els nostres germans.

Oració

Oh pare just i Déu ple de bondat, que doneu al primer el mateix que als qui han vingut més tard, escolteu les nostres pregàries i feu que compreguem que els vostres camins estan per damunt dels nostres tant com la distància del cel a la terra; obriu també el nostre cor a la intel·ligència de la paraula del vostre Fill, perquè compreguem el gran honor d'haver estat cridats, ja de bon matí, a treballar en la vostra vinya. Per Crist Senyor nostre.

La creació a la celebració dominical

Celebració del diumenge 26 durant l'any A

4t diumenge del Temps de la Creació

Monició:

El Temps de la Creació és un moment per reconèixer que s'estan assolint llindars crítics que amenacen la vida dels més vulnerables i posen en perill la vida de les generacions futures. És un temps en què les comunitats religioses estan cridades a examinar el propi maltractament de la terra, i a comprometre's a canviar les pràctiques tant a escala individual com a escala comunitària. Que aquesta eucaristia ens ajudi a descobrir si som com aquell jove de l'evangeli que, quan el pare li demana d'anar a la vinya, diu que sí però no hi va.

Invocació:

Vos que ho heu fet tot amb saviesa i amor. Senyor, tingueu pietat

Vos que proclamareu la Bona Nova a tota la creació. Crist, tingueu pietat

Vos que acompanyeu el gemec de la creació. Senyor, tingueu pietat

Lectura d'un fragment de l'encíclica *Laudato si'*

Faig una invitació urgent a un nou diàleg sobre la manera com estem construint el futur del planeta. Necessitem una conversa que ens uneixi a tots, perquè el desafiament ambiental que vivim, i les seves arrels humanes, ens interessin i ens impacten a tots. El moviment ecològic mundial ja ha recorregut un llarg i ric camí, i ha generat nombroses agrupacions ciutadanes que han ajudat a la conscienciació. Lamentablement, molts esforços per buscar solucions concretes a la crisi ambiental solen ser frustrats no sols pel rebuig dels poderosos, sinó també per la falta d'interès dels altres. Les actituds que obstrueixen els camins de solució, fins i tot entre els creients, van de la negació del problema a la indiferència, la resignació còmoda o la confiança cega en les solucions tècniques. Necessitem una solidaritat universal nova. (Ls' 14)

La creació a la celebració dominical

Homilia

La paràbola que Mateu ens presenta avui és clara i entenedora per als qui cada matí es lleven disposats a emprendre de nou el camí de la seva conversió. Tots coneixem aquests dos fills evocats en la paràbola de Jesús. Per una banda, un fill tossut, disposat sempre a rebel·lar-se perquè ningú atempti contra la seva llibertat, però que sense dir res fa el que se li demana. L'altre fill, sempre somrient i amb ganes de viure, però que a la fi no ha mogut ni un dit per fer el que el pare li va demanar. A quin d'aquests joves ens assemblem nosaltres?

En aquest Temps de la Creació cal que ens preguntem si, cinc anys després de la publicació de l'encíclica *Laudato si'* del Papa Francesc, no hauríem de concloure que són moltes les comunitats cristianes que, tot i haver-la aplaudit, encara no s'han posat mans a l'obra i continuen amb les inèrcies de sempre, sense tenir cura dels danys irreparables que contribueixen a produir en la creació, malgrat saber l'efecte que això genera en els germans més vulnerables.

La predicació de Jesús ens sorprèn, una vegada més, quan ens fa adonar que sovint les persones que semblen més allunyades de Déu són les més disposades a seguir els seus camins i que, per altra banda, hi ha homes i dones que tancats en la seva seguretat religiosa i virtuosa acaben convertint-se ens obstacles de l'Esperit Sant, que promou la fidelitat a Déu en l'amor.

Jesús assenyala les nostres incoherències i contradiccions quan diu: "Els publicans i les dones de mala vida us passen al davant cap el Regne de Déu"; potser perquè ells estan més a punt per escoltar el clam de la terra i el clam dels pobres.

Són paraules que ens han de fer pensar molt a tots, perquè els massa segurs, que es creuen posseïdors de la veritat i la justícia, que lluny poden quedar, si baden, de percebre el Déu de l'amor enmig del signes dels temps.

La creació a la celebració dominical

Pregària del fidels

(Podeu fer la resposta a cada pregària amb un cant breu)

Preguem al Déu Trinitari, Creador, Redemptor i Sustentador de la terra i de totes les criatures que hi viuen:

- Us demanem, Senyor, que ens doneu forces per implicar-nos cada dia més en aquelles accions que ajudin a minimitzar, i molt aviat solucionar, els greus problemes de la nostra casa comuna.
- Us demanem, Senyor, que totes aquelles persones que tenen responsabilitats polítiques escoltin el clam de la terra i actuïn pel bé del tots els homes i dones que ara l'habitarem i de les generacions que hauran d'habitar-la en el futur.
- Us demanem, Senyor, que doneu als joves que fan accions per fer visible l'emergència del canvi climàtic, la capacitat de posar la mirada al cel i els peus a la terra perquè no es deixin endur pel catastrofisme terrenal ni per un fals consol celestial insensibilitzador.
- Us demanem, Senyor, pels pobles que veuen perillar el seu hàbitat i la seva forma de vida. Que el vostre Esperit doni força a l'Església en defensa dels pobles originaris i del seu entorn natural que és alhora la reserva de boscos, aigua, oxigen i biodiversitat més gran de la terra.

Escolteu-nos Pare, guieu-nos Senyor Jesús i doneu-nos la força del vostre Esperit d'Amor per transformar les nostres vides i l'Església.

Oració

Senyor, que totes les comunitats cristianes siguem amatents a respondre a la crida del Papa Francesc que, a l'encíclica *Laudato si'*, ens urgeix a escoltar el clam de la Terra i el clam dels pobres. Que totes elles animin la conversió ecològica integral i esdevinguin espais on experimentar un nou estil de vida fruit d'aquesta conversió.

La creació a la celebració dominical

Celebració del diumenge 27 durant l'any A

Sant Francesc d'Assís

Monició:

«LAUDATO SI', mi Signore» - «Lloat sigueu, Senyor meu», cantava sant Francesc d'Assís. En aquest formós càntic ens recordava que la nostra casa de tots és també com una germana, amb la qual compartim l'existència, i com una mare bella que ens acull entre els seus braços (Ls'1). Avui, dia de Sant Francesc, unim-nos al seu càntic de lloança al Creador en iniciar la nostra celebració eucarística.

Cant d'entrada: Càntic de les criatures

Lloat sigueu, oh Senyor nostre. (4)
Per totes les criatures
i pel sol i per la lluna,
pels estels i els vent suau
i pel foc i l'aigua fresca.

Per la nostra mare terra
que ens sosté i ens alimenta,
per les flors, els fruits i l'herba
i pel mar i les muntanyes.
Perquè el sentit de la vida
és cantar-vos i lloar-vos
i perquè la nostra vida
sigui sempre cant i dansa.

Invocació:

Vos que heu posat tota la creació a les nostres mans. Senyor, tingueu pietat

Vos que ens estimeu fins a l'extrem. Crist, tingueu pietat

Vos que amb els fruits de la terra ens sosteniu, amb l'aire ens doneu el vostre alè, amb l'aigua en vivifiqueu i amb el foc ens restaureu. Senyor, tingueu pietat

Lectura d'un fragment de l'encíclica *Laudato si'*

Aquesta germana [terra] clama pel dany que li provoquem a causa de l'ús irresponsable i de l'abús dels béns que Déu hi ha posat. Hem crescut pensant que érem

La creació a la celebració dominical

els seus propietaris i dominadors, autoritzats a espoliar-la. La violència que hi ha en el cor humà, ferit pel pecat, també es manifesta en els símptomes de malaltia que advertim en el sòl, en l'aigua, en l'aire i en els éssers vivents. Per això, entre els pobres més abandonats i maltractats, hi ha la nostra oprimida i devastada terra, que «gemega i sofreix dolors de part» (Rm 8,22). Oblidem que nosaltres mateixos som terra (cf. Gn 2,7). El nostre propi cos està constituït pels elements del planeta, el seu aire és el que ens dóna l'alè i la seva aigua ens vivifica i restaura. (Ls' 2)

Homilia

Trobem avui a l'Evangeli una paràbola de Jesús, adreçada als dirigents del poble d'Israel. Són paraules molt dures que haurien interpel·lar-nos també a nosaltres. La millor manera d'acollir aquesta paràbola és, segurament, esdevenir plenament conscients de la responsabilitat que Déu ha deixat en mans de la humanitat en fer-li l'encàrrec de tenir cura de tot allò que havia creat i, d'una forma molt especial, als que ens anomenem deixebles de Jesús i hem reconegut en Ell, i en seua amor incondicional, "la pedra angular" que sosté l'edifici del Regne que Déu vol per a la seua creació.

No hem sabut acollir el dons de Déu i ens hem cregut els "amos de la vinya". Ell esperava que en tinguéssim cura i nosaltres estem malbaratant i destruint. Esperava de nosaltres fruits de generositat i amor però produïm violència, injustícia, desigualtats... Déu continua enviant-nos els seus missatgers però també avui són rebutjats, maltractats i morts pels poderosos dels nostres dies, emparats per la indiferència i la passivitat d'una gran majoria. També avui el missatge del Regne de Déu, que Jesús proclama, està en franca oposició als "regnes" del nostre món, també avui Jesús continua morint a les creus de tants homes i dones que el nostre món benestant crucifica.

Fa molt temps que els cristians hauríem d'haver après la manera d'estimar la creació i defensar millor la justícia, però continuem malbaratant els recursos del planeta i donant suport a una societat feta a mida de l'egoisme fraticida. ¿Pot ser que encara ens sorprengui descobrir que podem estar a punt de ser acomiadats de la vinya mentre Déu segueix obrint camins nous al seu projecte de salvació amb altres capaçes de produir fruits de generositat i justícia?

Tant de bo que, ben units a Jesucrist i guiats per l'Esperit, siguem capaçes d'alliberar-nos de l'afany desmesurat de posseir i dominar com a amos el que només pertany a Déu i units a Sant Francesc sapiguem adreçar-li agraïts un càntic de lloança agermanats amb tota la creació.

La creació a la celebració dominical

Pregària del fidels

(Podeu fer la resposta a cada pregària amb un cant breu)

Preguem en acció de gràcies per la Mare Terra on està arrelada tota la vida, pel Germà Sol, l'energia que irradia vida, per la Germana Aigua, que ens nodreix i ens reviu, i per totes les criatures amb qui compartim la casa comuna, per a les quals hem de conrear i mantenir aquest jardí.

- Déu omnipotent, que estàs present en tot l'univers i en la més petita de les teves criatures, Tu, que envoltes amb la teva tendresa tot el que existeix, vessa en nosaltres la força del teu amor perquè tinguem cura de la vida i la bellesa. Inunda'ns de pau, perquè visquem com a germans i germanes sense fer mal a ningú.
- Oh Déu dels pobres, ajuda'ns a rescatar els abandonats i oblidats d'aquesta terra que tant valen als teus ulls. Sana les nostres vides, perquè siguem protectors del món i no depredadors, perquè sembrem bellesa i no contaminació i destrucció. Toca els cors dels que busquen només beneficis a costa dels pobres i de la terra.
- Esperit Creador, ensenya'ns a descobrir el valor de cada cosa, a contemplar admirats, a reconèixer que estem profundament units amb totes les criatures en el nostre camí cap a la teva llum infinita.

Gràcies perquè estàs amb nosaltres cada dia. Encoratja'ns, si us plau, en la nostra lluita per la justícia, l'amor i la pau .

(Adaptat de l'Oració per la nostra Terra, Papa Francesc, Laudato Si)

Oració

Déu i Pare nostre, concediu-nos que, inspirats per exemple de Sant Francesc, realitzem amb maduresa l'elecció d'un estil de vida sobri, solidari i sostenible, promovent la cura i la protecció dels ecosistemes, garantint l'accés de tothom als recursos bàsics i fomentant les pràctiques que respectin els drets fonamentals de la persona humana i el deure de protegir cada criatura que ha sortit de les vostres mans.